

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

İslam Ümmetinin Vahdeti Şekli veya Teorik Değildir; Hilafet Onun Pratik Olarak Somutlaşmış Halidir

Müslümanlar, diğer insanlar dışında tek bir ümmet olup Rableri bir, dinleri bir, Peygamberleri Sallallahu Aleyhi ve Sellem bir, kibleleri bir ve Kitapları birdir; zira Subhanehu ve Teala şöyle buyurmuştur: **إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ** “İşte sizin bu ümmetiniz bir tek ümmettir. Ben de sizin Rabbinizim. Öyleyse bana ibadet edin.” [Enbiya 92] Ve Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur: **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، هَذَا كِتَابٌ مِنْ مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَيْنَ الْمُسْلِمِينَ** **Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla; bu yazı Peygamber Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem tarafından Kureyşli ve Medineli müminler, Müslümanlar, bunlara tabi olanlara sonradan iltihak edenler ve onlarla beraber cihat edenler içindir. İşte bunlar, diğer insanlar dışında tek bir ümmettir.** [Beyhaki Süneni Kübra’da rivayet etmiştir.] Ve Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur: **الْمُسْلِمُونَ تَتَكَافَأُ دِمَاؤُهُمْ، وَيَسْعَى بِدِمَتِهِمْ أَدْنَاهُمْ، وَيُجِيرُ عَلَيْهِمْ أَقْصَاهُمْ، وَهُمْ يَدُّ عَلَى مَنْ سِوَاهُمْ، يَرُدُّ مُشِدَّهُمْ عَلَى مُضْعِفِهِمْ، وَمُتَسَرِّبِهِمْ عَلَى قَاعِدِهِمْ، أَلَا لَا يُقْتَلُ مُسْلِمٌ بِكَافِرٍ، وَلَا دُونَ عَهْدِهِ فِي عَهْدِهِ** **“Müslümanların kanları (kıymetçe) birbirlerine eşittir. Müslümanların (sayıca) en azı (bile) onların zimmeleri uğrunda koşar. Müslümanların en uzak olanı (dahi) onlar adına eman verebilir. (Müslümanlar) kendilerinin dışındaki kimselere karşı bir el (hükümünde)dirler. Onların kuvvetli olanı (elde ettiği ganimetleri ortaklaşa bölüşmek üzere) zayıf olana, gönderir. Seriyeye olarak (düşman üzerine) giden(ler) de (ele geçirdikleri ganimetleri beraberce paylaşmak üzere, cephede kendilerini bekleyip) oturanlarına gönderirler. Bir mümin, bir kafir karşılığında, öldürülemez. Ahdinde (sadık) olan bir zimmi de bir (harbi) kafir karşılığında öldürülemez.”** [Ebu Davud, İbn-i Mace ve Ahmed rivayet etti]

İslam ümmetinin vahdeti, şekli veya teorik bir vahdet değildir; aksine İslam ümmeti, onları kardeş kılan akidelerinden kaynaklanan pratik bir vahdettir: **إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ** **“Müminler ancak kardeşirler.”** [Hucurat 10] Bu vahdet-birlik, onların hayatlarının her alanında, yani şiarlarında ve ibadetlerinde, özellikle de Ramazan ayında oruç tutmak, Haccetmek, Ramazan Bayramı ve Kurban Bayramı gibi belirli zaman veya mekanda cemaat olarak yapılanlarda kendisini göstermesi gerekir; yine bu vahdet İslam ümmetinin duygularında da kendini göstermesi gerekir; bu yüzden bir Müslüman, bir Müslümanın başına gelen her hayırdan dolayı sevinmeli ve dünyanın herhangi bir yerinde bir Müslümanın başına gelen her şerden veya kötülükten dolayı da üzülop acı çekmelidir; zira Allah’ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem, Müslümanları tek bir vücuda benzetmiş ve şöyle buyurmuştur: **مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادُّهِمْ وَتَرَاحُمِهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ مَثَلُ الْجَسَدِ إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهَرِ وَالْحَمَى** **“Müminler birbirlerini sevmede, birbirlerine acımada ve birbirlerini koruma-da bir vücuda benzerler. Vücudun bir uzvu hasta olduğu zaman, diğer uzuvlar da bu sebeple uykusuzluğa ve ateşli hastalığa tutulurlar.”** [Müttefekun Aleyh.] Ayrıca İslam ümmetinin vahdeti, fikri yönde de kendini göstermesi gerekir böylece onlar,

İslam akidesini fikir ve davranışların temeli kılsın, bu akideye dayanmayan veya ondan kaynaklanmayan her türlü fikir ve görüşü kaldırıp atsınlar ve Allah'ın emrine teslim olup onu kişisel arzular ve çıkarların üstünde tutsunlar. Nitekim Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا لِمُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ** “Allah ve Rasulü bir konuda hüküm verince, ne bir mümin erkeğin ve ne de bir mümin kadının (o konuda) muhayyerlikleri (tercihleri) olamaz.” [Ahzab 36] Ayrıca Abdullah ibn Amr ibn el-Âs'dan, Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in şöyle buyurduğu rivayet edilmiştir: **لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ يَكُونَ هَوَاهُ تَبَعًا** “Sizden bir kimse hevası benim getirdiğime tabi olmadıkça iman etmiş olmaz.”

Müslümanların diğer insanların dışında tek bir ümmet olması, bunun siyasi birliklerinde de kendini göstermesi anlamına gelmektedir; yani Müslüman ülkelerin, Allah'ın Kitabı ve Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in sünnetinden çıkarılmış tek bir anayasayı uygulayacak tek bir yönetici tarafından yönetilen tek bir siyasetinin ve tek bir coğrafyasının olması anlamına gelmektedir; işte bu durum, Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in Medine'de kurduğu Hilafet Devleti'nde pratik olarak somutlaşmış ve H. 28 Receb 1342 M. 3 Mart 1924 tarihinde Mustafa Kemal'in eliyle kâfir Batı tarafından yıkılmasına kadar devam etmiştir; böylece Hilafet Devleti'nin yokluğu, ümmetin vahdetine ölümcül bir darbe indirmiş, ümmetin bir asırdan fazla bir süredir parçalanmış ve bölünmüş bir halde yaşamasına neden olmuş, ülkemizin hain yöneticiler tarafından yönetilen karton devletçiklere bölünmesine yol açmış, dahası Sudan'da olduğu gibi zaten parçalanmış olan daha da parçalanmıştır.

İslam ümmetinin vahdetinin tezahürlerini ve simgelerini koruyan ve onun fikri ve duygusal birliğinin pratik olarak tercümesini temsil eden Hilafet Devleti'dir; bu yüzden Hilafetin yokluğunda Batı fikirleri bizi istila etmiş ve sömürgeciler ve onların yöneticilerden oluşan araçları, İslam akidesinin düşünce ve davranışların temeli olmasının yerini laik kapitalist fikir almıştır; işte bu yüzden duygusal birlik düzeyinde Gazze, Sudan, Myanmar, Doğu Türkistan ve diğer Müslüman ülkelerdeki kardeşlerimizin başına gelenlerden dolayı acı çekip yaşıyoruz ancak yapay sınırlar ve suçlu yöneticiler, mazlum kardeşlerimizi desteklemek için harekete geçmemizi engelledikleri gibi Rabbimize yakınlaşmamızı ve birliğimizi göstermemizi sağlayan ibadet ve şiarlarımızı bile engelliyorlar. Yine Hilafetin yokluğunda yöneticiler, ibadetlerimizi ve şiarlarımızı manipüle edip onları bize karşı yozlaştırmışlar ve bunları eda edip birleşmemizi engellemek için tüm güçleriyle çalışmaktadırlar; belki de bunun en çarpıcı kanıtı, artık Ramazan orucunu farklı günlerde tutup farklı günlerde bayram yapmamız ve bayram namazlarını farklı günlerde kılmamızdır; la havle vela kuvvete illa billahil aliyyil azim.

Şu önemli meseleyi de vurgulamak gerekir; her ne kadar İslam ümmeti zayıf ve bölünmüş olsa da bu durum, varlığını, birliğini ve etkin bir şekilde geri dönüşünü engelleyemeyecek olan geçici bir durumdur; zira ümmet, birleştirici akide ve bu akideden kaynaklanan hayat sistemleri gibi hala temel unsurlarına sahiptir. Nitekim Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ * يَهْدِي** “Gerçekten size Allah'tan bir nur, apaçık bir kitap

geldi. Allah, kendisinin izniyle rızasını arayanları o kitapla kurtuluş yollarına erdirir.” [Maide 15-16] Ve Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur: **“Size iki şey bırakıyorum. Bunlara uyduğunuz müddetçe asla sapıtmayacaksınız: Allah'ın Kitabı ve Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in sünnetidir.”** Dolayısıyla bu durum, yok olmuş ve son bulmuş değildir; bu yüzden bugün Müslümanların vacibi, etkinliğini ve vahdetini yeniden tesis edip ümmeti kalkındırmak ve Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in müjdelediği Nübüvvet Minhacı üzere İkinci Raşidi Hilafeti kurmak için çalışanlarla birlikte ciddiyetle çalışmaktır. O halde cesaret kırıcı ve umutsuzluk iddiaları ve Batı'nın ve onun araçlarının tuzakları Müslümanları yıldırılamamalıdır; aksine Allah'a ve O'nun mümin kullarının yardımına güvenmenin yanı sıra hem kendilerine, hem de Allah'ın izniyle onun ihtişamlı konumunu geri kazanmasını sağlayacak kapasite ve özelliklere sahip olan ümmetlerine güvenerek çalışmalarında ve davetlerinde ciddiyet göstermelidirler.

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

“Allah, içinizden, iman edip de salih ameller işleyenlere, kendilerinden önce geçenleri egemen kıldığı gibi onları da yeryüzünde mutlaka egemen kılacağına, onlar için hoşnut ve razı olduğu dinlerini iyice yerleştireceğine, yaşadıkları korkularının ardından kendilerini mutlaka emniyete kavuşturacağına dair vaatte bulunmuştur. Onlar bana kulluk eder ve bana hiçbir şeyi ortak koşmazlar. Artık bundan sonra kimler inkâr ederse, işte onlar fasıkların ta kendileridir.” [Nur 55]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Beraa Münasıra